

О. В. Мишанич

Станинець Юрій Іванович

СТАНИНЕЦЬ Юрій Іванович (псевдонім — Станчук; 05. 09. 1906, с. Нижній Шард, нині Нижнє Болотне Хустського р-ну Закарпатської обл. — 13. 04. 1994, с. Горонда Мукачівського р-ну Закарпатської обл.) — прозаїк, церковний діяч. Член НСПУ (1994). Закінчив Ужгородську греко-католицьку духовну семінарію (1930). Рукопокладений на священника, душпастирював у с. Угля (нині Тячівського р-ну Закарпатської обл.), від 1934 — у с. Салдобош (нині Стеблівка Хустського р-ну), від 1937 — у с. Вонігове (нині Тячівського р-ну), де познайомився з *У. Самчуком*, від кінця 1940-х рр. — у Мукачівському р-ні. 1939 обраний депутатом до сойму Карпатської України. У повістях та оповіданнях змальовував селянське життя закарпатської Верховини. Його ім'ям названо вулиці в Ужгороді та с. Вонігове.

Основні твори

Подарунок: Оповідання. 1942; Юра Чорний: Повість. 1943; Юра Чорний: Повість, оповідання. 1991; Сусіди: Роман. 2006; Червона йонатаночка: Вибране. 2011 (усі — Ужгород).

Рекомендована література

1. Юрій Станинець: [Некролог] // Карпатська Україна. 1994, 21 квіт.;
2. Ребрик Н. Сонце, що потребувало неба: До 105-ої річниці з дня народження Юрія Станинця // Літературна Україна. 2011, 15 верес.

Бібліографічний опис:

Станинець Юрій Іванович / О. В. Мишанич // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2025. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-889901>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).